

Je moet er een beetje naar zoeken, maar in het Crabethpark staat hij fier te pronken: Grootvogel, het beeld van Cephass Stauthamer, een kunstenaar met een heel bijzondere loopbaan en een bewegend leven. Een vreemde naam, Grootvogel? Ja en nee, de naam is bedacht door de kleinkinderen van de kunstenaar, die hun opa zo noemden.

Op 9 december 1899 werd Constantinus Stauthamer geboren in Den Haag, zoon van Antonius Stauthamer en Anna Maria Crombeen. Hij was aanvankelijk geen kunstenaar. Hij trad toe als broeder Cephass bij de Congregatie van de Onbevleete Ontvangenis van de Heilige maagd Maria, ook wel de "Broeders van Maastricht" genoemd. Deze in 1840 gestichte rooms-katholieke orde hield zich wereldwijd bezig met onderwijs. De hoofdzetel van de orde is in Maastricht gevestigd in het klooster "de Beyart". Vanaf 1980 werd ook deze orde getroffen door een afname in belangstelling en op dit moment is De Beyart een kloosterverzorgingshuis, waar behalve 50 mannelijke kloosterlingen, ook 50 vrouwelijke religieuzen en 50 leken wonen.

Maar de orde zond haar leden uit om te onderwijzen en zo kwam de nog geen 20-jarige broeder Cephass in Waalwijk terecht en werd onderwijzer aan de St.Petrusschool. Vanuit Waalwijk haalde hij zijn L.O.-aktes Frans en Duits. Maar ook toen al hield hij zich bezig met het scheppen van kunst. Het schilderwerk in de kloosterkapel was van zijn hand en ook stond er een beeld van hem in de kloostertuin. Verder was hij druk met decorstukken voor diverse toneelstukken voor verschillende toneelverenigingen.

Toen werd hij ziek, ernstig ziek. Hij werd opgenomen in het ziekenhuis in Den Bosch en na anderhalf jaar was het hem nog steeds niet toegestaan zijn onderwijzend werk weer op te pakken. Eind januari 1931 werd hij overgeplaatst naar het broederklooster aan de Stadhouderskade te Amsterdam en begon hij aan een studie tekenen en beeldhouwen aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten. Naast schilderen, tekenen en beeldhouwen, hield hij zich bezig met de opleiding tot medailleur. En hij begon studiereizen te maken, onder meer naar Italië.

Hij nam het besluit uit de congregatie te treden en trouwde met Maria E.Dekker. Stauthamer begon naam te maken als beeldend kunstenaar. In 1955 werd hij voor een periode van tien jaar leraar beeldhouwen aan de Academie voor Beeldende Kunst "Kunstoefening" in Arnhem en werkte met kleine keramische

objecten. Hij maakte onder meer de erepenning voor de stad Leeuwarden en zijn beeldhouwwerk is over heel Nederland in de openbare ruimte te vinden. En hij was ook nog enige tijd voorzitter van de Nederlandse Kring van Beeldhouwers. Zijn eerste expositie was in 1958 in Den Bosch.

In zijn werk is een duidelijke ontwikkeling te zien. In het begin kreeg hij vooral opdrachten uit de religieuze hoek. Na de oorlog boog hij zich over monumenten en gedenktekens. In de jaren '60 maakte hij abstract werk, maar zonder het figuratieve uit het oog te verliezen. Ook was hij zeer geïnteresseerd in nieuwe technieken en niet-westerse kunst. Grootvogel kan tot het abstracte en toch ook figuratieve gerekend worden. Het is uitgevoerd in brons en in 1967 geplaatst voor het gebouw dat op dit moment in gebruik is door de Kinderbescherming. De haan, want Grootvogel is een haan, is een symbool van waakzaamheid.

In 1972 scheidde Stauthamer en trad in het huwelijk met Josje Smit, eveneens beeldend kunstenaar en een voormalig leerlinge. Hij woonde en werkte vanaf toen met zijn vrouw in het enorme pand "De Gecroonde Raep" aan de Oudezijds Voorburgwal in Amsterdam. Hij overleed op 5 april 1983 te Amsterdam.

